

OVER BEPAALDE WAARDEN VAN GEDACHTEKRACHT, HANDELEN EN AL WAT DAARBIJ TE PAS KAN KOMEN.

Goeden avond vrienden,

Ik hoop dat U vanavond iets zult kunnen bereiken of winnen uit het onderwerp dat ik wil aansnijden. Het onderwerp is een klein beetje, gebaseerd op de feiten van vandaag. Niet dat ik direct actueel wil gaan worden. Er zijn nu eenmaal op het ogenblik bepaalde werkingen en omstandigheden die u misschien zelf al heeft gevoeld en die steeds sterker naar voren gaan treden in de komende tijd. Wij hebben nl. te maken met een sterke invloed op het gebied dat u gemeenschappelijk denken of gedachtekracht kunt noemen. D.w.z. dat een eenvoudige gedachte die vroeger onbetekenend en waardeloos was. Op het ogenblik dus een veel grotere intensiteit krijgt. En daarmee niet een versterking uit Hogere krachten of zoiets, maar een grotere doordringingkracht in het bewustzijn van de medemensen.

U kunt dat op een eenvoudige manier toetsen; wanneer u blijmoedig bent dan zullen anderen u misschien niet helemaal blijmoedig, maar toch prettiger tegemoet komen. Bent u zelf, al beheerst u zich nog zo goed, geprikkeld, heeft u gedachten van haat en angst en dergelijke, dan blijkt

ook al heel gauw dat de mensen u dit teruggeven. U zoudt kunnen zeggen, dat gezien deze inwerkingen in de sfeer van de gedachte dus, oorzaak en gevolg werkingen sneller optreden;

dat degenen die kaatst de bal een beetje sneller en een beetje harder terugkrijgt dan anders.

Het is in dit verband dat ik graag met u wil gaan spreken over bepaalde waarden van gedachtekracht, handelen en al wat daarbij tepas kan komen.

1. De eenvoudige grondregels die aan het werken met gedachten en gedachtekracht ten grondslag liggen.

Wanneer ik denk, dan schep ik een invloed die buiten mijn wezen uittreedt; dit geldt ook voor iemand in de stof. Deze invloed zal reacties wekken in elk vlak, in elke sfeer, in elke wereld, waarin die gedachte een harmonie kan vinden. U kent dit begrip waarschijnlijk van vroeger, ik meen dat we daarop niet verder hoeven in te gaan. Wanneer voor mij een bepaalde reactie belangrijk is, dan zal ik uit moeten gaan van een gedachte die één enkel begrip inhoudt. Ik kan dus niet een warboeltje van gedachten of emotie de wereld insturen. Ik moet beginnen met één gedachte. Die éne gedachte moet ik niet baseren alleen op de wereld, maar ook op mijzelf. Ik kan alleen datgene vanuit mijzelf uitzenden wat in mij werkelijk leeft. En dat impliceert weer dat de uitdrukking van je persoonlijkheid gebonden is aan de voorgeschiedenis daarvan. Om een lang ding kort te maken:

De mens is ontstaan in het begin zonder een persoonlijk bewustzijn. Hij is althans in een deel van zijn incarnaties gestuwd door andere en Hogere Krachten. Hij werd zo gebonden aan het oorzaak en gevolg reeks die niet alleen uit zijn eigen gedrag voortkomt, maar die wel degelijk het resultaat is van alle voorgaande ontwikkelingsfasen die hij doorlopen heeft. Alleen vanaf het ogenblik dat hij als mens als zelfstandig reagerend denkend wezen optreedt, krijgt bij een zekere vrijheid. Die vrijheid is niet het teniet doen van oorzaak en gevolg werking die bestaat, maar alleen het wijzigen daarvan en vooral het meer harmonisch maken. Dan mogen we dus stellen dat niet alle mensen in staat zijn om een zelfde beeld te gebruiken, eenzelfde gedachte uit te zenden of op eenzelfde wijze een daad te stellen.

Terug tot die gedachtekracht. U heeft in uw eigen wezen iets waarin u werkelijk gelooft. Het kan heel weinig zijn, het kan heel veel zijn. Dit geloof is altijd uw punt van uitgang. Want een gedachte die in deze tijd werkzaam gebruikt moet worden, kan niet gebaseerd zijn op twijfel, en mag niet beperkt zijn door enigerlei voorbehoud.

In de tweede plaats zullen we moeten uitgaan van een gedachte die voor ons niet alleen als denkbeeld maar als praktijk aanvaardbaar is, ook wanneer die praktijk verder niet noodzakelijk is of achterwege blijft, moeten wij met ons gehele wezen, alles wat we zijn en betekenen,

achter deze gedachte kunnen staan. Dus u ziet dat het terrein, waarop je die gedachte kunt vinden, nogal beperkt is. Hebben we eenmaal voor ons het kleine gebied gevonden waarop wij werkelijk actief met de gedachtekracht kunnen werken dan komt, alweer het volgende probleem.

Het scheppen van een wereld waarin die gedachten dus vormend kunnen werken, is niet zo eenvoudig. Wij hebben een wereld nodig die aan vaste waarden beantwoordt. Het moet een wereld zijn die niet buiten de kosmos of kosmische wetten staat, maar die deze alle in zichzelf kent. Ik kan me geen wereld voorstellen waarin voor mijzelf of voor anderen een uitzondering wordt gemaakt ten opzichte van een kosmische wet. Alles wat wij in gedachten stellen moet dus gebaseerd zijn op de vervulling van een kosmische wet en wel op een wijze die, al dan niet, werkelijk denkbaar is. Stel u eenvoudig voor: "oorzaak en gevolg". Wanneer ik mij voorstel dat een bepaalde oorzaak die ik schep, als gevolg heeft: een grotere levenskracht voor een ander, dan kan wanneer, ik daarin geloof, die levenskracht in mij geactiveerd worden, ik zal die levenskracht dan inderdaad aan die ander toezenden als een gedachte, of op een andere wijze kunnen overdragen. Maar stel nu dat ik uitga van het standpunt dan één gebaar van mij en zonder meer voldoende is om deze kracht in werking te stellen en dat ik zelf dan niet meer met het gevolg verbonden ben. Dus die ander krijgt levenskracht, maar niet van mij. Ik heb er verder niets mee te maken, die ander moet er mee klaarkomen. Dat kan niet, want er bestaat altijd een verband tussen de oorzaak en dat wat er uit voortkomt, ook wanneer u de oorzaak bent.

Dan kunnen we dus aan de hand van die gedachtekracht gaan stellen:

1. De mens moet in zich een geloof vinden dat zo sterk is dat hij daaraan alle dingen opoffert.
2. Hij moet dit geloof voor zich uitdragen in zijn leven en in zijn denken.
3. Uit de waarden van dit geloof kan hij putten, zowel via zijn eigen werkelijkheid en de daad, als via zijn gedachtekracht. Maar, hij zal nimmer dit tot stand kunnen brengen wanneer hij zich tot één van de beiden gebieden alleen beperkt.

❖ *Die beperking broeder, die optreedt als een rem hoe zit dat in elkaar?*

Laten we heel eenvoudig zeggen. Er zijn dingen waar jezelf niet volledig deel aan kunt hebben. Op het ogenblik dat dat het geval is ben je niet in staat een werkelijke harmonie te bereiken. Je bent dus ook niet in staat een werkelijke harmonie te bereiken. Je bent dus ook niet in staat om iets tot stand te brengen. U kunt in uw gedachten buitengewoon mooi en zuiver en edel zijn, en toch gelijktijdig op aarde een schurk zijn. Wanneer u dat bent, dan is er een strijdigheid tussen uw leven en uw mentaliteit. Door die strijdigheid, die u zichzelf bewust bent, kan het geestelijk beeld nooit zijn volle kracht vinden en zal alles wat u dus zou uitzenden aan goede, via uw bewust denken, door uw onbewuste zijn en schuldgevoel opgeheven worden. Wanneer u iets alleen materieel in de praktijk brengt en uw denken anders is dan dit, zult u nooit in staat zijn om uw daden een inhoud te geven die verder gaat dan een uiterlijk vertoon. Dat uiterlijk vertoon kan nooit voldoende zijn om een kracht te activeren, om een kracht uit te zenden die verder gaat dan de betekenis van een onmiddellijke daad zonder meer. Daar heeft u dus uw remmingen.

Wanneer ik een wereld, hebt een willekeurige wereld, dan kan ik die wereld altijd herscheppen. Het herscheppen van die wereld kan ik doen aan hand van symbolen. Ik kan het doen aan de hand van vaste klanken, ik kan het doen aan de hand van gebaren enz. Onverschillig hoe ik die werkelijkheid schep, zal er altijd iets van mijzelf in moeten leven. Het is voor de mens niet mogelijk om een, gedachtewereld te scheppen van waaruit hij krachten naar de wereld kan activeren. Indien hij niet gelijktijdig daarin zijn eigen persoonlijkheid ergens offert.

Daaruit kunt u ook begrijpen dat in vele gevallen het offer noodzakelijk wordt geacht en dat men in bepaalde geloofsrichtingen spreekt van plaatsvervangende offers enz. Dat zijn gedachtegangen die heel oud zijn, maar voornamelijk zou je kunnen zeggen is het een noodzaak vanuit ons eigen leven. Voor het hanteren van een kracht, zoals die op het ogenblik werkzaam is, mag worden gesteld: Wanneer ik vanuit mijzelf een beeld heb, ook wanneer het beeld feitelijk onjuist is, en dit beeld met inzet van mijn gehele persoonlijkheid tot uitdrukking brengt dan zal niet het beeld domineren maar het gevolg dat ik aan dat beeld wil ontlenu.

Ik mag misschien nog even verwijzen naar die kwestie van die mijn werkers in Langede. Weet u wat het eigenaardig was?

In de 1^e plaats, men boort op een plaats, die volgens de berekeningen niet de juiste was.

2e. De gegevens die de mijnwerkers naar boven stuurden waren verkeerd, men had Noord en Zuid verwisseld en men had zich vergist in de afmetingen. Al die vergissingen samen waren, redelijk gezien, een vals beeld. Maar nu het eigenaardige. Dit vals beeld had een bepaald doel nl. het daar tot stand brengen van een reddingsschacht, waar zo weinig mogelijk gevaar voor degenen die daarin gesloten waren zou bestaan. Het eigenaardige is dat, ondanks de vergissingen, dit alles tot stand werd gebracht. We zouden kunnen zeggen dat men onbewust de correcties heeft aangebracht die men bij een redelijk denken nooit zou kunnen vinden. Hadden de mensen niet met geheel hun wezen, en inzet van hun gehele persoonlijkheid er aangewerkt, zowel de geredde als de redders, dan zou dat niet gebeurd zijn, dan zou er inderdaad een fout gemaakt zijn en dan misschien nog veel meer ellende gevolgd. Maar omdat zij met inzet van hun hele wezen, denken en handelen gericht waren op dat éne doel, werd een op zich verkeerde voorstelling de oorzaak van de meest juiste oplossing. Op diezelfde manier moeten wij dus uitgaan van het standpunt dat de mens een beeld kan vormen dat onjuist is. Maar het gaat niet om het juist zijn of niet juist van het beeld dat wij ons vormen, het gaat om de inzet van ons wezen in dat beeld. De kracht is nl. niet gelegen, zoals u denkt misschien, in de formule, in het opdreunen van geheimzinnige incantatie, het werken met bezwerende gebaren, ofschoon al die dingen hun eigen betekenis en waarde wel hebben. Neen de werkelijke betekenis en inhoud voor ons, is gelegen in een harmonie, en die harmonie kan nooit bepaald worden door de rede. Daar heeft je redelijk denken niets mee te maken omdat die harmonie verder gaat dan het redelijk denken. Dan mogen we als vervolg stellen:

Binnen deze krachten kan zeer veel bereikt worden, via gedachtekracht en anderszins, indien wij, ongeacht het beeld dat wij oorspronkelijk hanteren, dit doen met inzet van onze persoonlijkheid als geheel. Zodra wij a.h.w. onszelf maken tot dragende factor van het beeld dat wij scheppen zal niet meer de geschapen voorstelling, maar zal de intentie harmonie wekken en zal de gedachtekracht, niet het beeld, maar de intentie tot werkelijkheid maken.

Zolang niemand voor zich een begrip krijgt waarbij hij zich volledig inzet en ten goede van allen, zal er geen federalisme in België mogelijk zijn, al wil men het nog zo graag. Op het ogenblik dat de mens zich inzet voor hetgeen daar achter ligt en niet voor het begrip zelf, wat uiteindelijk meer een politieke structuur is, dan zal een verwerkelijking mogelijk zijn die misschien niet het federalisme is dat men zich voorstelt maar die de volledige gelijkheid en wat meer is de onderlinge betrouwbaarheid en vriendschap van de mensen, onverschillig welke taal ze ook spreken in België mogelijk maakt.

Voor u is belangrijk dat u eerst begrijpt waar u staat in deze tijd. U bent zelf het begin. In u ligt oorzaak en gevolg verankerd. Hoe u nu bent, met al uw eigenschappen en al uw mogelijkheden, heeft u zelf in uw verleden bepaald. En of u nou prettig vindt of niet dat het zo is. U kunt er niets aan veranderen. Alleen dit "ik" wat nu bestaat, kun je als punt van uitgang nemen. De harmonieën die in dat "ik" mogelijk zijn, niet de rationele dus, maar de werkelijk gevoelde harmonieën die kunnen dan gebruikt worden om op basis van wat je nu bent, iets tot stand te brengen.

Bij dat tot stand brengen moeten we weer even uitkijken want vrienden. er bestaan allerhande eigenaardige ideeën. Er zijn mensen die willen het uitermate goed met de wereld, en die zouden het prettigst vinden wanneer ze nu iedereen alles konden geven en wat ze dan zelf eventueel hebben dat doet er niet toe. Maar dan verstoort ik ook harmonie. Wanneer ik voor mezelf meer vraag dan voor een ander is er geen harmonie mogelijk, onevenwichtigheid, maar wil ik een ander meer geven dan ik voor mijzelf aanvaardbaar acht, voor mijzelf aanvaarden wil, dan maak ik dezelfde fout.

Ik moet dus uitgaan van een geheel. En dat geheel (harmonisch geheel) is als volgt weer gemakkelijk te omschrijven: Op het ogenblik dat ik mijzelf niet beschouw als een afzonderlijk wezen werkende voor een groep of profiterende van een groep, naar mij zie als volledig gelijkwaardig deel zonder enig voorbehoud in die groep, zal het totaal van mijn werken binnen die groep en haar bestreving harmonisch zijn. Als zodanig zal elke gedachte, alle

gedachtekracht alle vitaliteit en handeling, die met die groep in verband staat, een gunstig resultaat hebben voor het geheel.

Er zijn mensen die zien het geestelijk werk ongeveer als volgt: neem je hoge hoed van trots, zwaai de toverstaf van je gedachten. spreek abracadabra en haal het konijn eruit. Konijnen bestaan in de geest misschien wel, maar niet zo dat ze uit hoge hoeden gehaald kunnen worden. Er is geen wonder. Als je dat konijn uit die hoed haalt, moet je het eerst zelf indoen. Dat weet iedereen. Van een goochelaar vindt men het heel normaal dat hij zijn wonderen ergens uit eigen vaardigheid doet. Maar wanneer ik nu ga spreken van een kracht, die naar deze wereld komt, of die er eigenlijk al is, dan zijn er een hele hoop mensen die zeggen ja, maar ik merk er niets van wat moet ik ermee beginnen? Dan kan ik daarop alleen antwoorden, ja kracht is er wel maar heeft u er wel iets mede gedaan, en hoe heeft u dat gewild? Op welke

manier heeft u getracht te werken? Heeft u gezegd vertel me nou maar meester wat er moet gebeuren, en ik zal het doen, dan is er niets gebeurd. Of heeft u misschien gezegd ik heb het gevoel dat die kracht er inderdaad bestaat, ik heb in mijzelf

een bepaald doel en zienswijze en ik die zo harmonisch mogelijk nu, vanuit mijzelf, verwerken. Vergeet een ding niet te zeggen altijd; de duivel doet zijn behoeften op een hele grote hoop en God helpt wie zichzelf helpt. Dat is helemaal niet zo dwaas want wijzelf zijn het die een keten van oorzaak en gevolg beheersen. Niet een ander of de geest of zelfs God, als het daarop aankomt. is het die ons in beweging moet zetten.

Wij zijn het die in staat moeten zijn de krachten rond ons te aanvaarden. Wij zijn het die die kracht zelve actief moeten maken. Als u wilt schilderen, en u heeft een schitterend beeld in uw ogen; u kunt uw ogen sluiten en u ziet het, u leeft het, en u wacht tot iemand u penseel en verf brengt. dan zal dat schilderstuk nooit geboren worden, dan moet u zelf alles bij elkaar grijpen wat nodig is en u moet aan het werk gaan. Zo is het met alle dingen, hier vooral.

Wanneer ik dus spreek over die kracht dan moet u niet denken dat het een kwestie is van wij zullen wel afwachten en dan gebeurt er wel iets. Neen, wat er gebeurt is een wijziging in verhoudingen inderdaad, en degenen onder u die zich de moeite hebben getroost om eens na te gaan wat er allemaal gebeurd is in het afgelopen jaar, of desnoods in de laatste 5 weken, en daarbij onze verschillende prognoses hebben genomen, dingen die we zo hebben gezegd, die zullen zeggen. hé het klopt allemaal maar wat het beste klopt, is datgene wat niet in verband staat met de mens. Juist. Die wereld staat onder een invloed, die wereld reageert daarop vanuit zichzelf. Maar u moet zelf reageren. De wereld kan veranderen maar uw eigen activiteit bepaalt op welke wijze u reageert, wat u betekent via of in deze kracht. En daarom vrienden, allereerst weer de waarschuwing: Denk niet dat u een hoge hoed krijgt van geestelijke kracht waaruit u alle konijnen kunt halen tot de hele familie wildbraad verafschuwt. Zo is het niet. U bent het die moet handelen. U bent het die moet denken. U bent het die tot stand moet brengen.

En dan heb ik al gezegd die 2e. werkelijkheid is een wereld die eigenlijk niet concreet geschapen wordt. Maar het is wel een vaste wereld. Het is een wereld die voor ons a.h.w. boven de werkelijkheid staat. Zoals een idealist soms droomt van een wereld, waarin zijn ideaal werkelijkheid is, zo moeten wij dromen van een wereld, van een toestand waarin de voor ons begeerlijke werking en kracht aanwezig is. Er is een tijd geweest dat experimenten op allerhande terrein, met of zonder resultaten, vruchtbaar waren voor uw eigen ontwikkeling; die tijd is een beetje voorbij. Het is nu een tijd dat je eigenlijk niet meer kunt experimenteren zonder meer. Het enige experiment wat nu nog mogelijk is, dat is het zoeken naar die werkelijkheid die voor je vastligt, desnoods het vastleggen ervan in klank en muziek op een andere manier, in een symbool, in een sleutelwoord en dan in die werkelijkheid dus een wil te scheppen. die wil over te brengen in je eigen wereld en zo in de wereld van geest en stof een harmonie te scheppen die de werkelijkheid, de eeuwige krachten activeert. U bent het die de scheppingskracht Gods richt. niet omdat God niet zonder u kan scheppen, maar omdat U een deel van zijn wezen een deel van zijn kracht bezit.

Ik heb u verteld over die gedachtekracht en al die andere dingen. Wat is de kern van alles wat wij doen? In de eerste plaats: het besef van onszelf, en onthoud een ding goed, wij moeten besef van onszelf hebben dat niet vertekend wordt door opvattingen van buitenaf, dat beeld van onszelf dat moeten we uitdrukken, we moeten dus niet iets doen tegen onze zin, maar datgene wat we als juist ervaren dat moeten we voor onszelf ook anderszins ook aanvaardbaar

maken. Een mens moet zichzelf niet hervormen, dat kan hij niet. Hij moet zichzelf opbouwen. En in die opbouw moet hij gebruik maken van het totaal van zijn mogelijkheden. De mogelijkheden van de doorsneemers die geestelijk streeft op het ogenblik zijn de volgende:

1. Heeft hij op het ogenblik natuurlijk zijn materiële leven
2. Hij heeft een gedachteleven waarin bepaalde, harmonische verschijnselen tot uiting kunnen komen.
3. Heeft hij een kenvermogen waarmee hij contacten met hogere sferen kan opnemen. Maar onthoudt een ding goed de redelijke uitdrukking van elk contact met een hogere sfeer, is voor de mens die het ontvangt een vertaling in zijn eigen woorden en volgens zijn eigen begrippen. Anders niets.
4. De mens die dat contact heeft met een hogere sfeer zal ontdekken dat hij daarnaast werelden kent die bijna een droom zijn. Deze onwerkelijke werelden komen echter steeds meer vorm en gestalte aannemen, en datgene wat men daarin doet, vindt parallellen in de stoffelijke werkelijkheid. Er komt een ogenblik dat men in staat is in deze droomwerelden of hogere werelden samen te voegen met de stoffelijke werkelijkheid en daarmee de harmonie, met hogere kracht, niet alleen uit te drukken in een geestelijke of stoffelijke wereld, maar in een harmonie die beiden omvat en die aan beide een vaste gerichtheid kan verschaffen. Deze gerichtheid zal nimmer zijn het meer of minder zijn dan anderen, elke uitdrukking van hoger wezen en hogere kracht is gebaseerd op gelijkheid.

En wanneer je dat zo bekijkt dan kom je weer aan het volgende punt:

Elke mens in deze tijd heeft ergens een begrip van een taak. Maar een taak is niet iets wat je heimelijk in je draagt tot dat je wordt gezegd dit te volvoeren. Een taak is altijd wanneer zij ontvangen wordt uit de geest een akte die onmiddellijk dient te beginnen, ongeacht het al of niet aanvaardbaar, of juist schijnen daarvan, volgens de rede. Wanneer de mens in deze dagen zich taakbewust wordt, dient hij tot de uitvoering van die taak over te gaan. Dan krijgen wij het punt, wanneer ik niet zeker ben van mijn taak of niet zuiver weet hoe deze in werkelijkheid kan of moet worden omgezet, heb ik geen recht mij op enigerlei wijze van die taak te verheffen of te beroepen, zal ik ook in mijn zoeken in de geest niet moeten zoeken naar een verder uitdrukken van deze taak, maar mij open stellen voor het ontvangen van desnoods een andere of nieuwe taak, mits deze taak verwerkelijkbaar is. Dat is het voornaamste punt.

Er zijn bepaalde oerwaarden in de mens. Zij zijn ontstaan in een verleden, deel daarvan zijn de oerklanken. Er zijn bepaalde geluiden, bepaalde klankvormingen die u bij praktisch alle volkeren gelijkwaardig terugvindt. Deze klanken hebben op zichzelf geen zin, maar wanneer zij gebruik worden dan zijn zij een beroering van het primitieve wezen, van het oerwezen van de mens. Deze klanken echter beroeren niet alleen de primitieve mens, maar zijn gelijktijdig een binding met de krachten die in die primitieve perioden de mens gevormd heeft.

Anders gezegd: de Goden van de oudheid en het verleden, de rassengeesten en groepsgeesten, zullen reageren op deze klanken, zo goed als de mens dit zelve doet. Het is daarom belangrijk dat de mens tracht voor zichzelf een klankreeks te vinden die hij hanteren kan om daaruit een kracht of een sfeer te gewinnen. Hij moet die sfeer, demonstreerbaar maken. Het is dus niet alleen een gevoel in jezelf, maar je moet in staat zijn die klank zo te hanteren dat die sfeer voor anderen voelbaar wordt. Wanneer wij nu een bepaalde taak erkennen en een harmonische werking tot stand willen brengen, dan zullen wij deze oerwoorden kunnen kiezen als een beginwoord voor onze taak, als een beginwoord waarin de juiste sfeer de band en de gemeenschap wordt geschapen die we nodig hebben. Nu zal dit niet zo vreemd klinken als ik u zeg, op deze wijze en de juiste sfeer geschapen hebbend en de juiste inzet van eigen persoonlijkheid als geheel aanvaardend, kan het totaal van de kracht der gedachten van de menselijke levenskracht en alle andere krachten die deel zijn van het menselijk ik, dus ook de hogere geestelijke krachten, scherp gericht worden en gebruikt worden tot het bereiken van een doel, mits dit doel niet in strijd is (belangrijk dus) met een van de kosmische wetten. Duidelijk?

Op het ogenblik dat u vanuit uzelf iets tot stand wilt brengen, moogt u daarvoor zelf de middelen kiezen, mits zij niet in strijd zijn met het doel dat u nastreeft. Maar u moet volledig geloven in de middelen, u moet u geheel wijden aan het doel en u moogt geen uitzondering maken voor uzelf of voor anderen in verband met de verwerkelijking van dat doel.

Het klinkt allemaal heel eenvoudig maar er zit heel wat aan vast natuurlijk. En ik geloof dat u vooral rekening moet houden met het feit dat het hier ook nog ergens gaat om een gekozen weg. Ik schep oorzaken, maar ik, schep een oorzaak zodanig gericht, dat ik het gevolg kan bepalen. Elk gevolg dat ik zo veroorzaak wijzig ik mijn eigen levensweg, de waarde van mijn wezen, de bewustwordingsmogelijkheden die in mijn persoonlijkheid schuilen. Hoe meer ik werk hiermee, hoe zuiverder en helderder ik mij bewust zal zijn van mijn vermogen hoe duidelijker en scherper ik mijn krachten kan richten en hoe groter en duidelijker kenbaar de resultaten daarvan zullen worden.

We kunnen dat ook allemaal anders doen. We kunnen bv. uitgaan van een beeld. Het hanteren van een beeld dat is altijd ergens moeilijk omdat je niet op het beeld zelf je moogt baseren, maar op de associaties die daarmee gepaard gaan. Dan neem ik dit beeld: (om u duidelijk te maken wat eigenlijk de grote kracht van deze tijd is) Ik drong door in een grot om de berg te leren kennen, maar ziet de duisternis belette mij de berg te zien. Toen besteeg ik de berg, om haar te leren kennen, en ziet ik herkende iets van haar en zag haar omgeving, maar haarzelf kende ik niet. Toen ging ik naar een afstand en ik bezag de berg en ziet haar silhouet was in mijn weten gegrift als een herinnering voor altijd. Dat in nu magie, dat is esoterie. Ik dring door in de berg en daar begin ik altijd mee: de berg ben ik. Dat is mijn deel van de wereld van het leven. Daarna moet ik trachten mijzelf meester te worden en ik bestijg de berg, maar wil ik het geheel beseffen dan moet ik afstand kunnen doen van mijzelf. Eerst wanneer Ik mijzelf kan beschouwen in waarheid dan zal ik weten wat de berg betekent.

En nu gaan we weer een. stap verder met hetzelfde beeld, en ziet ik zag in de berg niet slechts zijn gestalte, maar ik zal in haar zien het verleden en de toekomst, ik zag in haar de vurige kokende aarde, ik zag de worsteling der aardschorsen die het gesteente oppersten en ik zag de siddering van het neerdalende water waardoor de steen werd geslepen. En uit het totaal der krachten zag ik dat deze berg was een ontstaan en een vergaan, waardoor voor eeuwig de waarde van wereld bepaald werd, en ziet toen zag ik mijzelf in de berg van begin tot einde en wetend, dat ik tijdloos ben, sprak ik tot mijzelf: hoe belangrijk is het om nu te beseffen wat ik ben, mij nu te baseren op mijn materiële mogelijkheden en krachten, mijn geestelijke mogelijkheden en krachten, maar hoe belangrijk is het bovenal te beseffen dat ik slecht een dienende functie heb en dat ik in die dienende functie buiten de tijd mijn betekenis bezit en dat in de tijd de dingen betekenisvol zijn.

Wanneer je eenmaal beseft dat de berg niet alleen het symbool is van dit ogenblik, van het nu, maar van het tijdloze. Dat het hele ontstaan en al wat er verder gebeurd is, vastligt in de vorm van heden dat alle mogelijkheden van de toekomst dus ook in die vorm liggen, dan heb je voor het eerst begrepen dat het ik dus, op dit ogenblik, op dit moment eigenlijk het geheel vertegenwoordigt en dat betekent dat de waarden van de wereld op dit ogenblik, bepalend zijn voor mijn mogelijkheden op dit ogenblik, ongeacht het feit dat ik ook geestelijk besta en anderszins leef en beleef.

Het is buitengewoon belangrijk dat u dit beseft, want daaruit vloeit dit voort: Indien ik wil weten wat mijn taak en wezen op dit ogenblik is, zo zal ik trachten te beseffen wat ik ben, niet in eigen ogen, maar in de ogen der wereld, ik zal trachten te zien wat ik betekenen moet in de wereld, niet wat ik betekenen wil in de wereld en zo beseft hebbende wat nu en op dit ogenblik mijn wezen behoort te zijn, zal ik mij vragen is er in mij een kracht of een geloof waardoor ik dit tot stand kan brengen? Kun je daarop een antwoord geven dan heb je de basis gevonden van alle esoterie, van alle magie en dan heb je bovenal het middel gevonden om op elk ogenblik en in elke verhouding, in elke mogelijke relatie met alles, van de dode stof tot de hoogste geest, de juiste hantering te vinden van de gedachtekracht. de juiste wil te vinden. Een mens wil zichzelf vaak in zijn kleine gedaante maken tot een rots, een standbeeld dat staat voor de eeuwigheid. Zo was die wens van het begin tot het einde, niet beseffend dat men meer is als rook die door onbekende handen een ogenblik geboetseerd wordt en alweer verwaast, voor men het eigenlijke beeld voltooid heeft. U verandert voortdurend of u wilt of niet. Begrijp dat dan en besef dat de veranderingen van vandaag op morgen niet hinderen dat ze niets uitmaken, dat het erom gaat wat vandaag op dit ogenblik het beeld is, dan zult u met

steeds andere facetten van uw wezen in aanraking komen, u zult ontdekken dat zelfs de harmonische mogelijkheden voor u, uiteindelijk wel gebaseerd op dezelfde waarde, schijnen te wisselen, maar u zult ontdekken dat u een vast iets hebt, zoals de rook zijn eigen substantie en daardoor zijn eigen relatie heeft tot de omgeving, zo hebt u een vaste betekenis ten opzichte van de wereld rond u. Wanneer u in de komende tijd zo het een en ander te horen krijgt over eigenaardige gebeurtenissen. Wanneer u te horen krijgt van een opstand en een staking wanneer u te horen krijgt over eigenaardige natuurgebeurtenissen en wanneer u zich gaat realiseren dat de mensen zich eigenlijk een beetje vreemd gedragen in deze tijd, ik geloof dat het dan tijd wordt om uzelf te realiseren dat dat vreemde, de verandering is die u niet hebt willen volgen. Wanneer u die verandering volgen wilt, wanneer u groeien wilt met elk moment van uw bestaan, dan zult u steeds nieuwe krachten vinden en dan zult u ontdekken dat de versterking van de gedachtekracht die wereld die men de mentale of bovenbewuste kan noemen, in feite alleen maar betekent: een vergrote mogelijkheid tot directe activiteit, tot het direct bereiken van resultaten, een vergrote mogelijkheid, niet alleen om jezelf te zijn, maar om jezelf te zijn als deel van een groot geheel, omvattend mensheid en geest, datgene wat we zouden kunnen noemen het spiegelbeeld Gods.

❖ *Wanneer we werken vanuit ons bewuste denken, dat bewuste denken omvat toch ook wat de psychologen noemen het onderbewuste. In hoeverre kunnen we nu dat onbewuste of onderbewuste hanteren?*

Kijk eens. U kunt dat onbewuste nooit volledig gebruiken, u kunt het wel willen maar u kunt het niet volledig doen, omdat u in uw onderbewustzijn altijd bepaalde vakjes hebt die u krampachtig gesloten houdt. Dingen die u niet wilt weten, en u zult alles doen om die hiaten voor uzelf weg te praten. U maakt er een soort geheime kaste van. Het resultaat is dat uw onderbewustzijn, wanneer het helemaal beseft wordt, eigenlijk dus nog onjuist is, het is nog niet volledig. Maar het eigenaardige is dat uw gevoelswaarde, uw geloofswaarde niet bepaald worden door een redelijk denken zoals u misschien meent. Ze worden bepaald (zo vreemd als het u misschien alweer moge klinken) door uw onderbewuste reacties op de wereld, door geestelijke impulsen die in uw wezen tot uitdrukking komen, dat is het gevoel. Uit dit gevoel komt het geloof komt de aanvaarding voort, en die aanvaarding moet dus hoger worden gesteld dan de rede. Het is onmogelijk het totaal van de mens in een redelijk beeld te vertalen, zonder gelijktijdig de waarde van die mens teniet te doen.

Geen enkele kracht in de kosmos kan uw lot wijzigen wanneer uzelf niet de oorzaak hebt geschapen. De kleine kracht die u bezit kan tot het oneindige aangroeien wanneer u begint met kleine krachten te gebruiken, het kleine geloof wat u hebt kan een alomvattend geloof worden, wanneer u begint met dit kleine geloof te werken. Maar zolang u wacht op anderen dan bereikt u niets. Wees niet de gedrevene van deze tijd, weest de bewuste loods in deze tijd, niet alleen voor uzelf, maar ook voor anderen.

TWEDE DEEL.

Er zijn vele waarheden, doch slechts één waarheid is werkelijk. Gij leeft in deze werkelijkheid, doch gij beseft haar niet.

Zo zeg ik tot u (spreekt onze meester) wees u bewust van uzelf, en weest u bewust van de kracht die in u leeft. Zo gij vertrouwt op de kracht die in u leeft zijt gij sterk, zo gij twijfelt zult gij vergaan, zo gij zeker zijt van uzelf zo zult gij bestaan in waarheid.

Besef dat niets in u belangrijk is, niet uw bezit, noch uw tijd, noch uw leven, zij het dan dat het een taak vervult in de werkelijkheid die is geschapen. Maar al wat gij zijt, wat gij bezit en wat gij kunt ondergeschikt aan de taak (de werkelijkheid die in u leeft) uit te drukken volgens de hoogste kracht die u bereiken kan.

Weet dat de wereld in beroering is, en dat deze beroeringen verder zullen schrijden want ook het jaar dat komt, is een jaar waarin de mensheid beproefd wordt. Gij die beproefd zijt weet echter het "einde van mijn zorgen is nabij", het einde van mijn onbegrip en machteloosheid is voorbij, want de voorbereidingen zijn voltooid en reeds na zes maanden begint de bouw van het nieuwe dat over enkele jaren naar buiten zal treden.

Gij die meent dat de wereld bedreigd wordt verwerp niet wat nieuw is en wat niet past in het oude, opdat gij niet met het oude ondergaat.

Weet dat alle krachten die met en rond u zijn uw wezen sterken en vervullen zo gij bereid zijt het heden te aanvaarden en in de naam van de Kracht die u geschapen heeft te werken met de krachten die in deze tijd voorkomen.

Want nu de tijd is gekomen zijn de elementen gewekt en ze zullen tot de mensen spreken (de aarde, het vuur en het water) en hunne stem zal verschrikkelijk zijn in de oren van hen die niet begrijpen. Uit deze stemmen zal een nieuwe klank geboren worden en het is de stem van de ether - de bezielende kracht. en ziet de bezielende kracht zal tot de aarde zeggen "dien mij tot het vuur ik ben meester", en tot de wind: "ga de wegen die ik u stel, en zo zullen de wateren rustig zijn, en als de rode vloed is voorbij getrokken zo zal de helderheid der wateren de hemel weerspiegelen".

Want de tijd van werken is aangebroken. De tijd van voorbereiding is voleind en de tijd der bereiking ligt reeds in 't verschiet.

Deze boodschap, vrienden moet u niet te persoonlijk interpreteren. Misschien voelt u dat er iets voor u bij is, dan moogt u het rustig nemen. Laat u er a.u.b. niet door opjagen, begrijp waar het om gaat.

Deze Meester, is de omwenteling, die gij misschien niet opmerkt omdat ze zo schijnbaar traag geschiedt, omvat de 4 elementen. D.w.z. uw gehele wereld is daarbij betrokken, en al wat op die wereld leeft en niets zal zich aan die invloed en werking kunnen onttrekken. Maar degene die in harmonie is met de nieuwe kracht, hij zal in harmonie zijn met de elementen en door hen gediend en gedragen worden.

De meester wil dit zeggen: (het grote woord misschien)

Uit almacht geboren is de Liefde, de Kracht, en als de kracht, het Licht, is gekomen en het Licht doordringt waar het duister heerst zo huwen Licht en duister en de voltooiing zal zijn: de Almacht geopenbaard, zal zijn de eenheid tot uiting gebracht en de verwerkelijking van de taak die gesteld is aan hen die uit lichtende werelden tot u komen.

Wees a.u.b. welgemoed, laat u niet terneerslaan door omstandigheden. Probeer te begrijpen dat je sterker bent dan je denkt en probeer in die zekerheid dan de wereld te aanvaarden en de Kracht die er bij hoort.